

SÍŇ SLÁVY

KNIHA OSOBNOSTÍ

Duchovními otci tohoto ocenění a zároveň navrhovateli prvního nositele v osobě pana Jiřího Bartoše z Hejnic byli pořadatelé a zároveň i pětinasobní vítězové v řadě, kolegové z fotoklubu KD Semily. Jejich návrh byl posléze naprostou většinou fotoklubů schválen.

Fotoklub KD Semily po vyhodnocení 51. ročníku svoji činnost v MOČR ukončil a předal své pořadatelství, včetně virtuální Síň slávy, kolegům z fotoklubu MKS Nová Paka. Ti se následně pokusili tomuto prestižnímu ocenění dodat určitou formu včetně pravidel a zavedli takzvanou KNIHU OSOBNOSTÍ.

Pravidla návrhů i voleb jednotlivých osobností jsou obsažena v Herním řádu MOČR a podléhají každoročníkovému schvalování. Nu a kniha? Ta by měla být reprezentativním albem úctyhodných osobností, a proto jí přejeme mnoho a mnoho let života. Necht' listování v ní je malým svátkem všech fotografů.

To si přejí pořadatelé 52. ročníku Mapového okruhu Český ráj, členové fotoklubu MKS Nová Paka.

Pan Jiří Bartoš

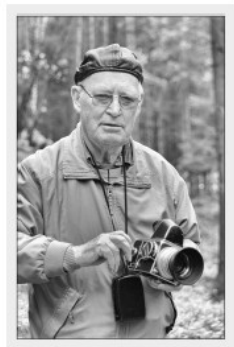
Nominován fotoklubem KD Semily.

Narodil se 18. 3. 1939 v Kladně.

Za své povolání si zvolil vodohospodářství a posléze se stal výrobním dispečerem.

Fotografií se zabývá od roku 1959. Jeho tvorba je ovlivněna zájmem o výtvarné umění a hudbu, jíž se věnoval i aktivně.

V roce 1960 zakládá Jizerský fotoklub v Hejnicích, který se po léta pod jeho vedením umísťuje na předních příčkách Mapového okruhu Český ráj.

Byl členem Studia výtvarné fotografie v Liberci a Svazu českých fotografů. Je nositelem čestného titulu Amatérského svazu českých fotografů a čestným členem univerzitního fotoklubu v německé Jeně.

V roce 1974 byl rovněž u zrodu (dnes již zaniklého) mezinárodního Mapového okruhu Interfoto 3x3 združujícího fotokluby z Čech, Polska a NDR.

Od roku 1967 se představil na více jak 60 autorských výstavách u nás, ale i v zahraničí (Německo, Itálie, Španělsko). Zúčastnil se mnoha národních i mezinárodních výstav a soutěží ve 26 zemích světa. Kolekcemi svých prací se účastnil na výstavách 10 vybraných evropských fotografů ve Francii a Belgii. Na výstavách získal mnohá ocenění včetně medailí mezinárodní organizace FIAP a medaile N. Niépceho francouzské fotografické společnosti.

Své fotografie publikoval v odborných časopisech u nás i v zahraničí a v mezinárodních ročenkách fotografie v Rakousku, Německu a několikrát i v Anglii.

Svémi díly je zastoupen ve sbírkách

Severočeského muzea v Liberci, Svazu českých fotografů v Praze, Galerii v Novém Sadu, Galerii umělecké fotografie v Moravské Třebové a v Blatné, ve sbírkách mezinárodní organizace FIAP v Belgii a v mnoha soukromých sbírkách.

Některá díla prošla aukčními síněmi a objevila se i v Americe.

V roce 2003 mu vyšla fotografická publikace s názvem Nohama v zemi, hlavou v oblacích, zaměřená na výtvarně emotivní ztvárnění jeho milovaných bučin v Jizerských horách.

Nejčastěji používanou technikou pro snímání jsou kinofilmové fotoaparáty Nikon, panoramatický Horizont, středofilmový Hasselblad a velkoformátový „dřevák“ 13x18, z něhož zhotovuje kontaktní fotografie. Ostatní produkci potom zhotovuje pod zvětšovacím přístrojem Magnifax II.

Vždy se věnoval především černobílé fotografii,

v níž dosáhl výtvarného i technického mistrovství. Převažujícím tématem je krajina, zátiší a krajinný detail.

Nevyhýbá se ale ani barevnému zpracování, které bylo rovněž několikrát oceněno v časopiseckých soutěžích.

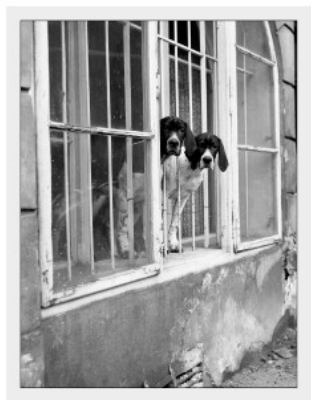
Hlavně je to ale dobrý člověk, jemuž nestoupla sláva do hlavy, a který je ochoten, při troše projeveného zájmu, otcovsky poradit. Plným právem byl jednomyslně zvolen jako první do nově vzniklé Síně slávy při Mapovém okruhu Český ráj.

Pan Karel Málek

Nominován fotoklubem MKS Nová Paka.

Narodil se 21. 5. 1935 v Praze. Od mládí žije v Kopnském Mlýně u Statenic nedaleko Horoměřic.

K fotografování se dostává v 10 letech. To třímá v rukou fotoaparát VOICHTLÄNDER 6x9. Okouzlen fotografií snímá vše kolem sebe a s prohlubujícím se zájmem vniká do tajů celého procesu.

Od mládí je též okouzlen leteckou technikou a sní o kariéře leteckého mechanika. Na strojního zámečnicka se odchází učit do Prahy a po absolvování základní vojenské služby si počíná plnit svůj sen, a to když nastupuje do ČSA jako letecký mechanik. Díky zručnosti, odbornosti a spolehlivosti je posléze vyslán pracovně do nejrůznějších zemí světa. To již sebou stabilně nosí fotoaparát FLEXARET 4A. Není proto divu, že jedním z hlavních témat pro něho jsou právě letadla.

Jejich historii autor věnoval i svoji knižní prvotinu s názvem „Letecké legendy“, která vyšla v roce 2011. Jedná se o knihu fotografií letadel převážně z letiště Ruzyně, a to od roku 1937 až po současnost.

Dalšími pilotními projekty ve fotografii jsou „Cikáni“, k jejichž snímání používá především portrétní FLEXARET 6 a reportážní CANON EOS 400D. Následuje projekt „Praha“, kde dává přednost černobílému filmu založenému v CANONU 300.

Rovněž se hlásí k příznivcům Jana Saudka.

Pan Málek je též úspěšný i na poli výstavním, a to ať už jako člen fotoklubu ČSA Praha, s nímž vystavoval například ve Stockholmu, Zürichu, Barceloně, Paříži, či ve výstavní síni Foma Bohemia, na Fotosalonu Vítkovice, v Brně a dalších městech. Představil se ale i na výstavách autorských, a to mimo jiné v Litoměřicích,

na zámku v Horní Polici, v galerii Orchidea v Horoměřicích, ve Veltrusech a Velvarech, v pražské Galerii Porta Bohemica, či ve výstavních prostorách prodejny Škoda v Praze. Nesmíme ale zapomínat ani na to, že se jeho snímky dostávají i do odborných časopisů.

Přesto, že v jeho vzpomínkách zůstává nejedna tragédie válečných let, zachovává si optimistickou mysl a jakési „klukovské šibalství“, s nímž decentně zachycuje ženské vnady skryté ve všednodennosti. O poetice jeho duše potom hovoří některé veršované dovětky k fotografiím. Je to zároveň i srdečný člověk a skvělý vypravěč.

Jak to tak bývá u úctyhodných osobností, ani on nezpychl a zachoval si vzácnou skromnost těch, jenž by nám měli být příkladem.

V současné době bydlí v Horoměřicích, je členem fotoklubu ČSA Praha a připravuje k vydání další fotopublikaci s názvem „Cikáni“.

V Mapovém okruhu Český ráj soutěží již od jeho 1. ročníku.

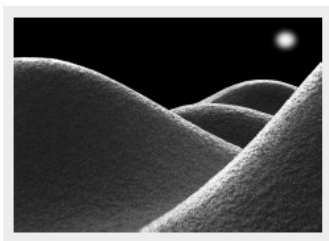

Pan Zdeněk Lín

Nominován Jizerským fotoklubem Hejnice

Narodil se 30. 10. 1937 v Jičíně.

Ve fotokroužku na základní škole se seznámil se základy fotografie. K systematickému zájmu o fotografii jej nasměrovala výstava libereckého Studia výtvarné fotografie na konci 60. let. V té době rovněž vstoupil do fotoklubu ZK Železničář, nyní Fomaklubu Liberec. V letech 1974–1975 absolvoval kurs výtvarné fotografie v Severočeském muzeu, kde přednášeli například Taras Kuščynskij a legenda československé fotografie Josef Sudek. V roce 1974 spoluzaložil na základě konkurzu *Tvůrčí skupinu 7F*, která se brzy prosadila mezi nejlepší v republice. Již v roce 1978 získal zlatou medaili EFIAP v mezinárodní soutěži Venus Krakow.

V 90. letech vytvořil vlastní obdobu fotografické techniky Colorvit, spočívající v převodu černobílé fotografie na barevný obraz. Tuto velmi pracnou, ale úspěšnou metodu používal až do zavedení kvalitních barevných materiálů.

Po celou tuto dobu se účastnil mapových okruhů v rámci Fomaklubu a mnoha fotosoutěží, v nichž do roku 2000 získal 220 cen a ocenění.

V českých a rovněž slovenských městech uspořádal 21 samostatných výstav, jeho fotografie lze najít v různých časopisech a knižních publikacích - je možné zmínit například knihu *Krajiny Jizerských hor* s originálními texty Pavla D. Vinkláta a *Co je přátelství* vydané při příležitosti zvolení Václava Havla prezidentem.

V návaznosti na tuto příležitost byl Nadaci Olgy Havlové dodán jeho soubor fotografií, pořízený pro Jizerský fond lidské účasti v Domově důchodců ve Vratislavicích a v Jedličkově ústavu v Liberci.

Jak sám zmiňuje, analogová fotografie byl dosti nákladný koníček, ale získání 1. ceny v některých soutěžích bývalo někdy spojeno se zahraničními cestami do exkluzivních lokalit - takto mohl navštívit zimní Sibiř, Izrael, Egypt a Maroko. V současnosti žije v Liberci a pro svoji fotografickou tvorbu používá digitální techniku, která mu poskytuje relaxaci a požitek z tvorby, přičemž nepotlačuje výtvarné cítění.

Ing. Josef Podvalský

Nominován Fotoklubem PCW – Pražský CWak ve spolupráci s FOMAKLUB Liberec

Narozen 29. 3. 1944

Byl dlouholetým vedoucím Fotoklubu MKS Jaroměř. Současně je dlouholetým účastníkem mapového okruhu Český ráj, podle jehož vzoru navrhl založení Ratibořického mapového okruhu, na kterém se rovněž doposud aktivně podílí. U obou zmíněných mapových

okruhů je archivářem a má k dispozici kompletní výsledky od prvních ročníků.

Zúčastnil se mnoha fotosoutěží doma i v cizině a s jeho fotografiemi se tak mohlo seznámit množství příznivců fotografie. Mnoho fotografií bylo také otiskováno v novinách a časopisech. V roce 1999 u příležitosti svých 55. narozenin měl samostatnou výstavu v Turnově a Náchodě a v roce 2004 při dalším životním výročí pak

i výstavu v rodné Jaroměři. Naposledy pak vystavoval s dcerou Janou v Trutnově v roce 2009.

Dříve byl zastáncem a přívržencem klasické černobílé fotografie. Po příchodu minilabů podlehl jejich lákadlu a začal se věnovat barevné fotografii. Dlouhou dobu odolával digitální fotografii a technice, ale po obdaruování jednoduchým kompaktem ani on neodolal a v současné době se věnuje tomuto druhu fotografování.

Z technického vybavení vlastní nebo fotografoval s těmito přístroji: Yashica Mat 124G, Yashica D, Zorkij 6 s objektivy, Praktica různé typy s objektivy, Horizont, Nikon FE 10, Nikon EM s objektivy, digitální kompaktní Olympus C 160 a digitální zrcadlovka Olympus E 500 se dvěma objektivy. Černobílé filmy používal ORWO, FOMA a ILFORD, barevné negativní a pozitivní filmy pak hlavně KODAK a FUJI. S používáním filmového materiálu přímo souvisí i zpracování fotografií „mokrou“ cestou v černé komoře, kde své zvětšeniny zhotovoval skoro výhradně na materiálu FOMA. V jednom časovém úseku i sám zhotovoval barevné fotografie ve vysloveně domácích podmínkách.

V současné době fotografuje digitální zrcadlovkou Nikon D5100 a objektivem 18-105 mm.

V únoru 2009 se stal Čestným členem Volného sdružení východočeských fotografů za osobní přínos ama-

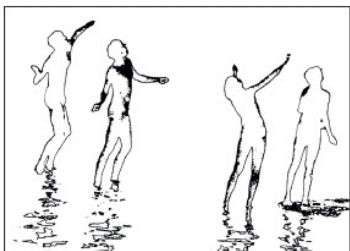

térské fotografii ve východních Čechách vedle takových osobností jako jsou Ing. Jiří Havel a Bohdan Holomíček.

Kromě vlastního fotografování se v poslední době také věnuje zpracování historie klubových soutěží, tzv. Mapových okruhů a to ve spolupráci s několika dalšími kolegy z celé republiky i Slovenska. S jeho dalšími foto-

grafii se můžete seznámit na webových stránkách www.fotoaparar.cz.

Jedno pořekadlo říká, že jablko nepadá daleko od stromu. Tak se stalo i v případě Josefa Podvalského a jeho dvě dcery se zajímají o fotografii. S prací jedné z nich – Jany, se můžete seznámit na jejich webových stránkách www.janaphotos.net.

Pan Luděk Klíž

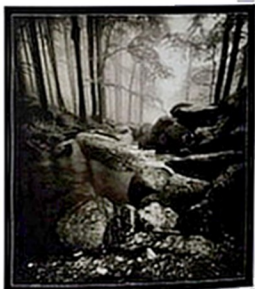
nominován fotoklubem BlaFo Blatná

Narodil se 16.9.1948. Po maturitě na Průmyslové železniční škole nastoupil do depa Hradec Králové, kde 42 let pracoval jako strojvedoucí. V současné době je v důchodu. Mimo fotografování patří k jeho koníčkům turistika - hlavně horská. Rád jezdí na Jizerky, do Krkonoš a na Pálavu. Dále cykloturistika, zahrada a četba.

Fotografuje od svého dětství - vážněji od roku 1980, kdy vstoupil do jaroměřického fotokroužku.

Za své fotografie získal pan Klíž větší množství ocenění v národních i mezinárodních soutěžích.

Dále Děčínská kotva, Štit Viléma Hekla, ve fotosalonu Vítkovice. A dalších okresních a krajských soutěžích. Jeho fotografie byly otištěny v mnoha časopisech, např. Mladý svět, Ahoj na sobotu, Odborář, Československa fotografie, krajský a okresní tisk.

V roce 1986 měl v Československé fotografii svůj medailon od V. Richtmorce s názvem Kolumbovské sny Ludka Kliže a sedm otištěných fotografií. Desítky fotografií měl také otištěny ve fotografickém časopisu Photo Life a jeho pokračovateli Československé fotografie, kde získal ve fotosoutěži 5 prvních, 3 druhé a 2 třetí místa a v roce 2016 článek s fotografiemi v rubrice Fotoosobnost. Pan Klíž je dlouholetým účastníkem mapového okruhu Český ráj, kde získal třikrát první, osmkrát druhé a dvakrát třetí místo. Je také účastníkem Ratibořického mapového okruhu, kde získal třikrát první, jednou druhé a dvakrát třetí místo.

Pan Luděk Klíž je členem Svazu českých fotografů, kde se umístil dvakrát v první desítky autorů, což jej nyní hodnotí titulem ASLF.

Věnuje se fotografování převážně krajiny, krajinného detailu a zatiší. Měl několik samostatných výstav, např. v Kulturním středisku v Hradci Králové, v muzeu v Turnově, v divadle v Jaroměři a zúčastnil se mnoha výstav se svými kolegy z jaroměřického fotokroužku.

Nominován fotoklubem KFA Brumov-Bylnice

Vladimír Štěpánek

Vladimír Štěpánek (narozen 23. 2. 1943)

Do Brumova přichází v toce 1965. Nastoupil do podniku MEZ Brumov. Do tehdejšího fotokroužku byl přijat v roce 1968.

Po celou dobu svého členství v brumovském fotoklubu se účastnil výstav, celostátních klubových soutěží a republikových výstav.

Jako předseda se snažil se o vyšší úroveň fotoklubu. Jeho technicky dokonalé černobílé fotografie krajin, zátiší i aktů jsou typické podmanivým kouzlem a hrou s protisvětlem.

Vladimír Štěpánek dlouhá desetiletí formoval činnost brumovského fotoklubu, který se stal jedním z neúspěšnějších fotografických sdružení v České republice.

Vladimír Štěpánek používá především analogovou fotografickou techniku. S oblibou využívá formáty negativu 6x9 a 6x6 cm (černobílé negativní filmy Ilford a Foma).

Jeho životním tématem je valašská krajina, portrét a akt. V jeho tvorbě je zastoupeno taky zátíží.

Kompozice jeho fotografií jsou důkladně promyšlené a technická stránka na vysoké úrovni.

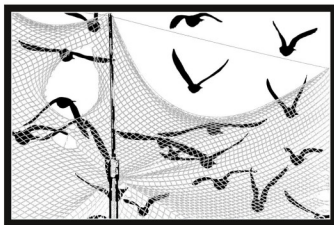
Vladimír Vlk

Nominován Fomaklubem Liberec.

Narodil se v malé vesnici Vyskeř ležící v samém srdci Českého ráje. Možná i proto se u něj vytvořilo tak silné pouto k této soutěži, která vstupuje již do 58. ročníku.

Od roku 1949 žije v Liberci, kde vystudoval a až do 70 let pracoval jako stavební projektant.

S fotografováním začal relativně pozdě, až asi ve dvaceti letech, zato mu tento krásný koníček vydržel až do jeho dnešních 80 let.

V roce 1963 se stal členem fotoklubu Železničář – dnes Fomaklub Liberec. Byl u založení mezinárodní soutěže Štít Viléma Heckela, nezastupitelnou roli sehrál při vzniku Malé výstavní síně v Liberci, byl také zakládajícím členem významné tvůrčí skupiny 7F, několik volebních období pracoval v ÚV SČF a KV SČF. V krizovém období libereckého klubu, kdy z původních padesáti členů zůstala necelá desítka, pomohl překonat tuto situaci a zachovat akceschopný klub.

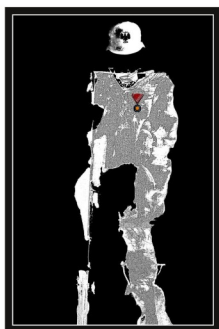
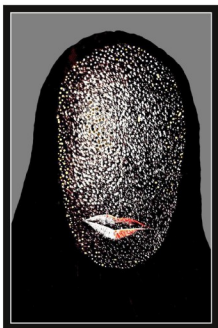

Za 55 let aktivní fotografické činnosti se prezentoval řadou úspěchů a ocenění, uspořádal mnoho samostatných výstav. Také společně se skupinou 7F vystavoval po celé republice i v zahraničí.

Za všechny úspěchy je možno zmínit fotografii, která získala 1. cenu ve světové soutěži k Mezinárodnímu roku mládeže, upořádanou organizací Unesco v roce 1985. ▼

Je spoluautorem knih, které zachycují události v roce 1968, Srpen 1968 v Liberci a Okupace v 68. obrazech.

Nejvíce si cení úspěchů libereckého klubu, který více jak dvacetkrát zvítězil v Mapovém okruhu Český ráj a to i zásluhou jeho fotografií.

Břetislav Jansa

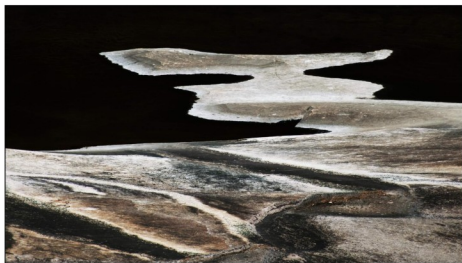
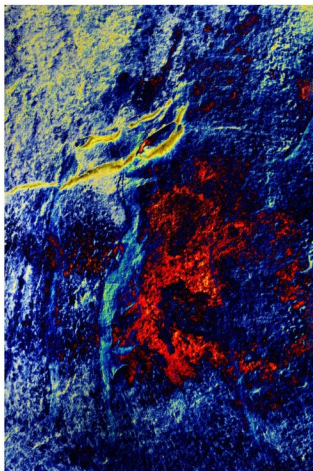
“Břěta” se narodil 25.listopadu 1949, letos na podzim tedy oslaví sedmdesátku.

Od malička se věnoval kreslení a malování, se svým prvním fotoaparátem RIX 6x6, který dostal darem v 10 letech, si chtěl jen usnadnit malířskou tvorbu, zaznamenávat náměty, které pak zpracovával tužkou a štětcem. Nakonec ale kouzlo fotografie zvítězilo a fotoaparát přestal být jen pomocným nástrojem malíře,

ale stal se prvním článkem dlouhého fotografického procesu. Po RIXu přišla Smena 8M, Zenit TTL, Praktica, Pentacon SIX TL, Canon T70.

Zvětšováč se stěhoval z koupelny do spíže, ze spíže do sklepa. A už to nebyl jen zvětšováč, ale rovnou atelier. Přišly fotoaparáty Horizont, Moskva 6x9. Vrcholem pak byl vlastnoručně sestavený fotoaparát 6x9 s objektivy Rodenstock a výměnnými kazetami. Představa, že tento vlastnoručně vyrobený a spolehlivý kousek vydrží až do důchodu vzala za své s rozvojem digitální fotografie. Nikon D70, D300, D500.

Břěta zastává názor, že fotograf by si měl fotku vytvářet od samého počátku, tedy od námětu, až po finále, tisk. Proto byly zvětšováky nahrazeny tiskárnami v čele s vrcholným kouskem Epson Stylus Pro 9600, na kterém umí Břěta tisknout nekonečné fotky šíře jeden metr.

Jeho prvními fotografickými náměty byly (jak jinak v Turnově) pískovcové skály, s těmi pracuje dodnes. V roce 1979, kdy vstoupil do fotoklubu Safír, se výčet námětů rozšířil, stejně tak pohled na fotografii a její možnosti - to zejména díky starším a renomovaným autorům.

Se svými fotografiemi se účastnil a dodnes účastní řady tuzemských i zahraničních výstav. Následně se začal živit i produktovou fotografií, zejména fotografiemi šperků. První "živnostenský list" nese letopočet 1988.

Kromě vedení turnovského fotoklubu Safír spoluzaložil a vede Kontakt - sdružení fotografů Euroregionu Nisa. Díky jemu vznikla řada soutěží, fotografických setkání, fotodílů a dokonce i fotovýletů po národních parcích

celelé Evropy. Asi nejnámějším počinem bylo 18 ročníků mezinárodní fotosoutěže "Zemský ráj", která bohužel pro nedostatek financí zanikla v roce 2011. Počet výstav, které organizoval a spoluorganizoval, již dávno překročil tisícovku. Dodnes vede fotodílny, vyučuje fotografickou techniku na VOŠ v Turnově, amatérskou fotografii zaštiťuje i v Národním informačním a poradenském středisku pro kulturu Artama Nipos.

Břětu Jansu nominuje do Knihy osobností Mapového okruhu Český Ráj Sbor dobrovolných fotografů z Desné s odůvodněním, že v Libereckém kraji zřejmě není osobnost, která by toho pro rozvoj fotografie udělala v posledních 20 letech více.

